

har gjort. Det vilde blive alt for vidtløftigt at gennemgaa det hele, men jeg vil kun anbefale ærede Medlemmer at læse Mindretallets Paragraffer 4, 5, 6 og 7 under Vædringsforslag Nr. 1 — det er et temmelig vidtløftigt Arbejde; men det kan dog lade sig læse igennem — at arbejde med disse Paragraffer, det vilde jeg dog som Sogneraadshovedmand bede mig fritaget for; thi det vilde medføre et saadant Utal af Skrivelser frem og tilbage, af foreløbige Signeringer, der bagefter skulde reguleres o. s. v. o. s. v., at jeg er ganske sikker paa, at fik vi en Reform ført igennem med disse Klæder paa, som det ærede Medlem har givet dem, saa vilde alle Sogneraad forse sig Vandet over.

Alf de andre Forslag, som jeg foreløbig har forbigaaet, er der det Vædringsforslag, der er tillet af det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen) om Bygningsskattes Indførelse som kommunal Skat. Det ærede Medlem anførte navnlig stærke Eksempler paa Berettigelsen af et saadant Skridt og Nødvendigheden deraf i visse Kredse, og disse Eksempler vare særlig hentede fra den Egn, han er kendt i, Kjøbenhavns Nabo-kommuner, Gentofte, Lyngby, Søllerød o. s. v. Jeg skal fuldstændig indrømme det ærede Medlem, at der kan udvikle sig Forhold af den Bestaafenhed i enkelte Kommuner, at det vilde være tilraadeligt allerede nu at gennemføre noget saadant. Vi staa nu lige over for en Ordning af Kommuneskatterne i Taarnby Kommune og Sundbyerne paa Amager, hvor det netop er den samme Mlempe, som kræver en Reform. Vi ere der i Færd med at indføre en ny Beskatning af Grundjendomme, ikke alene af Hartkornet, men af al fast Ejendom, og det ligger simpelt hen i, at disse Kommuner ere i Færd med at gaa over fra Landkommuner til Købstadkommuner. Noget lignende er naturligvis Tilfældet med flere, og det vil udvikle sig mere og mere, og jeg anser det for fuldstændigt rigtigt, at man derfor ogsaa kommer til at gaa videre ad den Vej lige over for flere og flere Kommuner. Jeg vil endvidere sige, at Tanken i det ærede Medlems Forslag, den, at der er noget urimeligt i at have Skat paa een Indtægt af faste Ejendomme og ikke paa andre, er berettiget, og jeg tror, at saa vi det Spørgsmaal ind paa det virkelige Reformarbejde, saa maa ogsaa dette tages under Overvejelse, og jeg antager, at Tiden og Stedet derfor vil være, naar vi staa lige over for en Reform af Beskatningen paa faste Ejendomme til Kommunerne i Almindelighed; at vi der vilde komme ind

paa en Vej, som ogsaa vil føre til at tage al fast Ejendom og Jordbrug med, anser jeg for at være rimeligt og naturligt. Men at overføre den nuværende Bygningsskatt med dens nuværende Grundlag, paa de nuværende Bygninger, vilde jeg anse for at være meget urigtigt. Ganste vist ere vi enige om, at Hartkornet som saadant er et urigtigt Grundlag eller en urigtig Maalestof for Beskatningen, fordi den Maalestof, som gjaldt i 1844, naar ikke længere til nu, men man vil dog dertil sige, at Hartkornet, vil man i Vængden erkende, repræsenterer en Værdi og den dertil knyttede Indtægt, men det gør Bygningen jo slet ikke. Bygningen som saadan kan repræsenterer en Indtægt, men den kan ogsaa i mange Tilfælde ikke alene ikke repræsenterer nogen Indtægt, men snarere en Udgift. Derfor er Bygningens Værdi som saadan efter min Mening en endnu flattere Maalestof for Skatteebnen end Hartkornet, og den Konsekvens, som fører til, at fordi vi i Hartkornet have en slet Maalestof for Beskatningen, skulde vi føre denne Konsekvens videre og skabe os paa et nærliggende Omraade en endnu flattere, forstaar jeg ikke og vil ikke kunne anbefale. Jeg gentager imidlertid, den Tanke, at en Skat paa faste Ejendomme, naar vi saa den gennemført ved en omfattende Reform, naturligvis vilde komme til at omfatte alle Arter af fast Ejendom efter dens Værdi, erkender jeg at ville være med til at arbejde for, naar det saa for, men det er mig aldeles klart, at det Forslag hører til den Kategori af Forslag i Almindelighed, som ved at heftes til denne Lov kun vil have den Virkning, at umuliggøre denne Reformens Gennemførelse, som vi her dog staa lige over for Muligheden af at naa — det samme gælder naturligvis det store Forslag om Hartkornsskattens Afskaffelse til Kommunerne. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) citerede Udtalelser af mig, som jeg havde benyttet i Fjor, og jeg skal indrømme det ærede Medlem, at jeg har brugt Ytringer, som kunde synes at retfærdiggøre hans Citat deraf. Jeg indrømmer ham endvidere, at der var nogen Uklarhed i de Ytringer, jeg derom fremsatte i Fjor, men hvis det ærede Medlem havde læst min Udtalelse igennem helt og holdent, vilde han dog vist have forstaaet, hvad Tanken deri var. Jeg udtalte nemlig min Forundring over, at Spørgsmaalet om en Reform af Skatterne paa faste Ejendomme, navnlig Hartkornsskatten, ikke var kommen til at spille langt større Rolle i Landet hidtil, thi vi se, i de Lande, der i saa meget have fælles